

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ

О. О. РУДАЧЕНКО, д-р екон.наук, проф.

О. Ю. ПАЛАНТ, д-р екон.наук, проф.

О. РОГАТІН, студент 2 курсу, ННІ Економіки і менеджменту

Харківський національний університет міського господарства

імені О. М. Бекетова

Еволюція малого та середнього підприємництва є невід'ємною частиною ринкової системи економіки. Безумовно, це відповідає меті українських економічних реформ: створення ефективної конкурентоспроможної економіки, яка забезпечувала високий рівень та якість життя громадян.

Малий бізнес у України поступово стає органічною частиною національної економіки, набирається досвіду, розвивається та завойовує своє місце в економічній та соціальній структурі суспільства.

Малий бізнес – це основа ринкового господарства, що є найдосконалішою формою виробничо-економічних відносин, у яких підприємець веде свою діяльність за умов абсолютної господарської самостійності та майнової відповідальності [1].

На сьогоднішній день загальноприйнятого визначення малого бізнесу в теорії та практиці не існує. Зазвичай його пов'язують із обсягом діяльності та чисельністю працюючих на підприємстві. Саме за цими критеріями і розрізняють малий, середній та великий бізнес.

Розвиток малого бізнесу є однією з важливих умов сталого розвитку країни та регіону. Малі та мікропідприємства та індивідуальні підприємці сприяють задоволенню потреб населення у товарах та послугах, пом'якшенню проблеми безробіття, забезпечують досягнення таких імперативів стійкості, як ресурсозбереження та соціальна стабільність.

Світовий досвід доводить, що малий бізнес є важливим елементом ринкової економіки, відсутність якого гальмує гармонійний розвиток держави. Він багато в чому визначає темпи економічного зростання, структуру та якість валового національного продукту.

Безперервність розвитку – це одне з ключових завдань для підприємства малого бізнесу у всіх галузях економіки. Ключем до досягнення цього завдання має стати грамотна організація підприємницької діяльності.

У сучасних умовах малі підприємства належать до необхідних елементів економічної системи країни, оскільки цей сектор істотно впливає на темпи економічного зростання, структуру та якість валового внутрішнього продукту.

Таким чином, розвиток малого бізнесу певною мірою сприяє розвитку позитивних процесів в економіці, демократизації суспільства, збільшенню політичної ваги країни на міжнародній арені, що, своєю чергою, приносить цій державі не лише політичні, а й економічні дивіденди.

Список використаних джерел:

1. В.М. Бабаєв, Сухонос М.К., Димченко О.В., Рудаченко О. О. Тараруєв. Інтернаціоналізація підприємництва та потенціал конкурентоспроможності регіонів. Комунальне господарство міст. Сер.: Економічні науки. – Вип.7(160). 2020, С.2-10.

ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЕНЕРГЕТИКИ У ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

О. О. РУДАЧЕНКО, д-р екон.наук, проф.

І. САЗОНОВ, студент 2 курсу, ННІ Економіки і менеджменту
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова

Екологічні загрози, що пов'язані зі зміною навколишнього середовища та зміною клімату, останніми роками посіли перше місце серед ризиків сталого розвитку суспільства. Про це свідчать документи ООН, її спеціалізованих організацій, рішення «Великої двадцятки» (G20), матеріали Всесвітнього економічного форуму. Всі зростаючі загрози поставили у пріоритет питання необхідності поступового зменшення негативного впливу на природу при підвищенні економічної ефективності. Саме тому на початку XXI століття почала набувати концепція «Зеленої економіки» [1].

«Зелена» економіка є балансом реалізації концепції сталого розвитку на більш ефективному енергоспоживанні та зменшенні впливу рівня вуглекислого газу (CO₂), зменшення шкідливого впливу на довкілля та розвитку соціально інтегрованого суспільства [2-3].

В Україні зелене енергетике почали використовувати з 2009 року як стимул для підприємницької діяльності. Це пояснюється зовнішніми загальносвітовими факторами такими як підвищення цін на нафту, обмеження пов'язані з використанням та політичний тиск з боку країн-експортерів нафти.

Тому, почали поступово переходити на «зелену енергетику» - використання енергії сонця, води, вітру, геотермальна енергія та біопаливо (біомаса). Вони також мають назву «відновлювальні джерела енергії». Їх активно вводять у підприємницьку діяльність.

У даний момент інституційна трансформація української економіки в напрямі її зеленого зростання має недостатньо цілеспрямований характер через недосконалість, невідповідність та неефективність наявних механізмів, а національна інституційна інфраструктура забезпечення «зеленого» зростання, не лише інструментарій для досягнення національних цілей, а й передумова успішної загальнодержавної політики. Для підтримки національних цілей та міжнародної спільноти, були створенні Цілі Сталого Розвитку.

Цілі Сталого Розвитку – ключові напрямки розвитку країн, що були ухвалені на Саміті ООН зі сталого розвитку, вони замінили Цілі розвитку тисячоліття, термін яких закінчився наприкінці 2015 року [29-30].